Ten geleide

De titel van het boek is 'Het CelHerstelConcept' maar het zou ook 'Het Mitochondriënconcept' kunnen heten.
Mitochondriën zijn een essentieel onderdeel van de cel. In dit boek draait het om de gezondheid van de cel. Er wordt beschreven hoe belangrijk de cel en al haar onderdelen zijn voor de gezondheid van de mens, beter gezegd: de gezondheid van de cellen *is* de gezondheid.
Als de cellen en de zich hierin bevindende mitochondriën niet meer naar behoren kunnen functioneren, ontstaan onvermijdelijk chronische degeneratie- en ouderdomsziektes, zoals aderverkalking, ontstekingen, kanker, de ziekte van Alzheimer en de ziekte van Parkinson. In dit boek vindt u een uitgebreidere lijst met aandoeningen die veroorzaakt worden door het niet goed functioneren van de cel. Door de cel en haar onderdelen goed te laten functioneren zijn veel chronische degeneratie- en ouderdomsziektes te voorkomen en kunnen zelfs weer verdwijnen. U vindt in het laatste deel een concept van aanpak dat kan leiden tot een duurzaam herstel van het functioneren van uw cellen.
Voor alle duidelijkheid: dit boek gaat niet over behandelen maar over het herstellen van de celfunctie en daarmee het herstellen van uw lichaamsfuncties. U speelt hierin zelf de belangrijkste rol en niet uw behandelaar. U bent de enige die uw manier van leven en voeding kan veranderen. Behandelaars kunnen u daarbij ondersteunen en adviseren.

Schokkende informatie

Dit boek bevat voor sommigen schokkende informatie. Veel ziektes en kwalen kunnen worden voorkomen als er beter geluisterd zou worden naar de waarschuwingssignalen van het lichaam (en naar mensen die een andere mening durven te hebben.) Als er meer onderzoek gedaan wordt naar gezondheid in plaats van ziekte zou meer geld geïnvesteerd kunnen worden in onderzoek naar de factoren die het de cel onmogelijk maken om te functioneren. Het is absurd dat hier al vele jaren geleden aandacht voor werd gevraagd en dat er niets mee is gedaan. Het is vreemd, maar vooral jammer dat er kennelijk niet uit de geschiedenis geleerd kan worden als het gaat om respect voor mensen met andere opvattingen over gezondheid. We hebben onze mond vol van tolerantie voor mensen met een ander geloof, andere kleding en andere normen en waarden. Maar als het gaat om een

andere opvatting over eten, leven en gezondheid is de vrijheid van meningsuiting voorbij. Over het algemeen wordt er op een emotionele manier met schijnargumenten gewerkt, zonder in te gaan op de argumenten van de 'andersdenkenden'. Nu blijkt uit de geschiedenis dat dit verschijnsel niet alleen voorkomt als het gaat om opvattingen over gezond leven. Het meest beroemde voorbeeld is wel Galilei. Die werd gedwongen door de kerk en de voor die tijd meest vooraanstaande wetenschappers om zijn wetenschappelijke visie te herroepen. Niet omdat het niet klopte maar omdat de 'wetenschappers' het zich niet konden voorstellen. Galilei (Italiaans natuur- en sterrenkundige 1564-1642) zei, nadat hij op straffe van de dood gedwongen was zijn mening te herroepen; "en toch draait ze", hierbij doelend op het draaien van de aarde. De mening van kerk en wetenschap was destijds dat de aarde het middelpunt van het heelal was en stilstond.

Michael Faraday was eenzelfde lot beschoren. Hij was niet academisch geschoold en kon volgens de heersende opvatting en die van de 'beste wetenschappers' van zijn tijd, geen zinnige uitspraken doen over elektriciteit. Hij is beschimpt en gekleineerd door wetenschappers van naam. Op gevorderde leeftijd kreeg hij de erkenning die hem toekwam.

Denkt u nu niet dat we tegenwoordig beschaafder of ontwikkelder zijn. Het is ook niet slechter, er is niets veranderd. Fritz Popp bijvoorbeeld, een bijzonder talentvolle wetenschapper in de jaren tachtig van de vorige eeuw op het gebied van fotonen, heeft, zoals Lynn McTaggart schrijft in haar boek 'Het Veld', de nodige problemen gekend, omdat hij een mening verkondigde die anders was.

Het verleden laat zien dat juist bij sommige wetenschappers een grote weerstand bestaat om met nieuwe inzichten om te gaan. Zo verwordt de wetenschap tot rem op het ontwikkelen van nieuwe inzichten. Nieuwe meningen en paradigma's kunnen volgens Max Planck niet uitgelegd worden aan veel wetenschappers. Ze gaan dood en de jongeren zullen het nieuwe paradigma als vanzelfsprekend accepteren en er mee werken en leven, zo schrijft hij. Omgaan met veranderende inzichten en andere 'waarheden' blijkt door alle tijden heen moeilijk te zijn.
Het belachelijk maken en afwijzen van andere opvattingen dan de jouwe getuigt van weinig respect voor de ander en overschatting van jezelf. Als men het doet zonder kennis te nemen van achtergronden en onderzoek dat aan de mening en inzichten van die ander ten grondslag liggen, getuigt dat van bekrompenheid en arrogantie.

Als we beter hadden geluisterd naar mensen met 'andere' inzichten en hun opvattingen op betrouwbaarheid en resultaat hadden getoetst, waren veel ontwikkelingen anders verlopen.

Goethe schrijft dat een waarheid drie fasen kent. In de eerste fase wordt het nieuwe inzicht belachelijk gemaakt, in de tweede fase wordt het te vuur en te zwaard bestreden en in de laatste fase als vanzelfsprekend geaccepteerd.

In dit boek wordt een voor velen nieuwe wijze van omgaan met gezondheid beschreven en worden enkele wetenschappers aangehaald die een andere mening hebben dan gebruikelijk. Bijvoorbeeld Otto Heinrich Warburg, een geniale biochemicus uit de vorige eeuw die in 1955 een lezing heeft gehouden in Zweden voor het Nobelprijscomité over het verband tussen celstofwisseling en het ontstaan van kanker en Nikola Tesla, die talloze patenten op zijn naam heeft, onder andere op het gebied van elektrotherapie en elektromagnetische velden. Beiden werden in hun tijd niet serieus genomen, maar hun inzichten blijken nu toch buitengewoon belangrijk te zijn.

De inhoud van dit boek is gebaseerd op onderzoek en ervaringsberichten van de afgelopen dertig jaar. Het blijkt dat de oorzaak van de meeste klachten simpeler is dan we dachten, evenals het herstel van klachten. Wij zijn zelf de oorzaak. We consumeren voedsel dat bespoten is en zo gemanipuleerd dat er weinig bouwstoffen in zitten, we denken dat we genezen door hoog toxische medicijnen te slikken, we zijn omgeven door elektromagnetische straling en we laten ons inenten met hooggiftige vaccinaties.

Heilpraktiker Ralf Meyer noemt het in zijn boek 'Wahrheiten über Krebs und Alterserkrankungen, eine neue Dimension der Medizin', een zelfvergiftigingcatastrofe, Randall Fitzgerald gaat hier in zijn boek '100 Jaar medische leugens' dieper op in. Hij citeert onder meer de Britse arts Paula Baillie-Hamilton, een autoriteit op het gebied van toxinen in voedsel. Zij zegt: "Het gevolg van deze verontreinigingen is dat we nu een van de meest vervuilde levensvormen op aarde zijn. We zijn in feite zo verontreinigd dat, als we kannibalen waren, ons vlees verboden zou worden voor menselijke consumptie". Daniel G.Clark MD stelt dat door het behandelen met toxische stoffen, de ziektes die bestreden zouden moeten worden, juist verergeren en in stand gehouden worden.

Door deze vergiftigde leefomgeving kunnen cellen, de kleinste functionele bouwstenen van het lichaam, niet meer goed functioneren. In dit boek wordt op een inzichtelijke wijze de logica van het CelHerstel uit de doeken gedaan. Het is een boek over gezond inzicht en beschrijft een concept om uw cellen te herstellen en daarmee uw gezondheid.